

ವಿಜಯರ ಅಂಗಳು

ಉರುಹಿಂಡ ಕತ್ತಲು

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಎಂದರೆ ಏನೆಂಬುದು ಭಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಇಡೀ ದಿವಸ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರವಿಶಿಸಿ ಬಿಸಿಲು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಗಲು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಇರಲ್ಲಿ. ನಿದ್ದೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲಿ.

‘ಹಿಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಬೀಲಿಗ್ಗೆ ಎಂಬ ಮನುಷ್ಯ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಒಲೆ ಬೀಳಿದ. ಬೀಳಿನ್ನು ಮೂಲಕೆಂದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹು ಸುಂದರಿಯಾದ ತರುಣೆಯೊಬ್ಬಳು ಸಿಲುಕಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವನು, ‘ನೀನು ಯಾರು?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

‘ನಾನು ನೀರಿನ ಆಳದಲ್ಲಿರುವ ಜಲ ರಾಕ್ಷಸನ ಮಗಳು ಜೀವಿಯಾ. ಜಲಕ್ಕಿಡೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾಗ ನೀನು ಬೀಳಿದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬ್ಬಿ’ ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. ಬೀಲಿಗ್ಗೆ ಅವಳಿಂದಿಗೆ, ‘ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆಯಾ? ನಿನ್ನನ್ನು ತುಂಬ ಸುಖದಿಂದ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ತರುಣೆ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಸಮೃತಿಿದಳು.

ಬೀಲಿಗ್ಗೆ ಜೀವಿಯಾಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಆರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ನೀರಿನ ಆಳದಲ್ಲಿ ತಂಪಾದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಿಸಿಲನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮೈತ್ರಿ ಬೋಕ್ಕಿಗಳಾದವು. ಅವಳು ಸೌರಿಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಳು. ಹೆಂಡತಿಯ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಬೀಲಿಗ್ಗೆನಿಗೆ ತುಂಬ ದುಃಖವಾಯಿತು. ‘ನನಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಂಚವೂ ಇವ್ವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸುಖದಿಂದ ಇರಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಪನು ಮಾಡಬೇಕು?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

‘ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಇಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲ ಇರುವ ಕಾರಣ ಯಾರಿಗೂ ಸುಖಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಹೊಂಚವಾದರೂ ನೇರಳು ಬೇಕು. ನನಗಾಗಿ ಶ್ವಾಸ ನೇರಳನ್ನು ತಂಡಕೊಡಲು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಾನೂ ಬದುಕಿಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಸುಖ ದೊರಕಿಬಹುದು’ ಎಂದಳು ಜೀವಿಯಾ. ಬೀಲಿಗ್ಗೆನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ನೇರಳು ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹೇಳಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲ. ‘ನೇರಳು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬು? ನಾನು ಬಿಲಾಲಿಗಳಾದ ನನ್ನ ಆಳಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ತರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

‘ನದಿಯ ಬಹು ಆಳದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನೇರಳದ, ತುಂಬ ತಂಪಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಗೋಣಿಚೀಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಜ್ಞಾರು ಆಳಗಳು ಹೋಗಿ ನೇರಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ತರಬೇಕು. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೇಳಿದರೆ ನೇರಳನ್ನು ತರಲು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲ ಬೇಲಿದಿಂದ ಹೋರಿ ತೆಗೆದು ಬಿಡಬಾರದು. ಹಾಗೆಲೂ ದರೂ ಕೈಮುರಿದರೆ ಅನಾಹತವಾಗಬಹುದು’ ಎಂದಳು ಜೀವಿಯಾ.

ಬೀಲಿಗ್ಗೆ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ತನ್ನ ಇಜ್ಞಾರು ಆಳಗಳನ್ನು ಕರೆದ. ಒಂದು ಗೋಣಿಚೀಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ‘ನಿವಿಷ್ಯಾರೂ ನದಿಯ ಆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಜಲರಾಕ್ಷಸನ ಅರಮನೆಯಿದೆ. ಅವನ ಮಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತೀಳಿ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಗೋಣಿಚೀಲದಮ್ಮೆ ನೇರಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತುಂಬಿಸಿಹೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೇಳಿದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಬಿದುವಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ದಾರಿಯ ನಡುವೆ ಬೇಲದ ಬಾಯಿ ಬಿಡಬಾರದು’ ಎಂದು ಎಷ್ಟುರಿಕೆ ನೇಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.